

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม

Factors Affecting Savings Behavior of Undergraduate Students at Siam University

กฤชณฤทธิ์ ชาชี¹

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ในระดับชั้นปริญญาตรีตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงชั้นปีที่ 4 ซึ่งลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2553 จำนวนทั้งสิ้น 9,225 คน และใช้สูตรของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง จากนั้นจึงได้ออกแบบสอบถามเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2553 ถึง กุมภาพันธ์ 2554 รวมระยะเวลา 4 เดือน และทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับภาษา Python

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านสังคมทั้งสามด้าน คือ การมีบิดามารดาเป็นแบบอย่างในการออมเงิน การมีระเบียบวินัยในการออมเงิน การมีหลักธรรมในทางพุทธศาสนาด้านความสันติ

Abstract

The objective of this research is to study factors affecting saving behavior of Siam University' students at bachelor degree level from the freshmen to the senior, who have registered in 2010 academic year, altogether there being 9,225 students and using the Taro Yamane formula to find the size of the statistics from the sample group of 400 representative sample students that a questionnaire is used in order to gather and put together the data needed. The questionnaire period is 4 months between November 2010 and February 2011. After the period, the data analysis is performed by statistical computer program.

This research finds that factors affecting savings behavior of the students at Siam University depend on three social factors, having parents as role models to save money, having strong saving discipline, and having Buddhism principle of solitude.

¹ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม ถนนเพชรเกษม เขตกาญจน์เจริญ กรุงเทพมหานคร 10160; บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม” นักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม, 2554

หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบัน อิทธิพลของกระแสโลกการศึกษา ได้มีอิทธิพลต่อวิถีของคนในสังคม โดยเฉพาะในหมู่นักศึกษา เป็นอย่างมาก พฤติกรรมการซื้อสินค้าที่ฟุ่มเฟือย และพฤติกรรม การชอบใช้ของมีมีห้อ ราคาแพง ทำให้เกิด พฤติกรรมการใช้เงิน อย่างไม่เหมาะสม อีกทั้งยังขาดการคำนึงถึงการออม(รัตนานุกูลประชาธิช, 2534: n.5) เพื่อให้เด็กนักเรียนนักศึกษาเกิดกระทำการใช้เงินอย่างมีคุณค่า เกิดความรู้สึกและมีการกระทำที่เป็นการออมต้องอาศัย ปัจจัยหลายประการด้วยกัน กล่าวคือปัจจัยด้านการเป็นแบบอย่างของบิดามารดา ผู้ปกครอง และเพื่อนซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับตัวนักศึกษาดังที่ (สุจิตราภรณ์ สุกใส, 2541) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะต่างๆ ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำเป็นแบบอย่างเพื่อใช้อบรมเลี้ยงดูลูกย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมของลูกที่แสดงออกมา และจะเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (วันทนีย์ อุนเฉยยัน, 2545) พบว่าการที่เด็ก มีนิสัยความรับผิดชอบนั้นมาจากการเป็นแบบอย่างของบิดามารดา ขณะเดียวกันเพื่อนก็มี มอิทธิพล เช่นกัน เพราะเด็กวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมในการ พึงเพื่อนและคล้อยตามเพื่อน นอกจากนี้ในคำสอนของพุทธศาสนาที่กล่าวถึงการที่จะให้บุคคลนำไปสู่การใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสมเพื่อกิจกรรมการออมนั้น ที่อธิบายโดย ดังท่านพระเทพเวท (พระยุทธ ปัญโญ) (ม.ป.ป.น.96) ได้กล่าวอธิบายถึง สันโดย หมายถึง การรู้จักพอ การรู้จักประมาณ ในสิ่งที่ตน มีอยู่ซึ่งสอดคล้องกับท่าน (พุทธทาสกิจุ, 2529: n.212) ได้กล่าวถึงสันโดยไว้ว่า เป็นความยินดีในของตน ยินดี ในของที่มีอยู่ ส่วนการมีระเบียบวินัยนั้น มีสำคัญอีกเช่นกันต่อพฤติกรรมการออมดังที่ (พระสมชาย ฐานวุฒิ, 2544: n.70-82) ได้กล่าวถึงการมีระเบียบวินัยนั้นว่า เป็นการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับกฎหมายฯ เพื่อเป็นไปตามระเบียบแผนที่ได้กำหนดไว้เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงาน เพื่อให้ร่วมกันปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพรื่นและมีผลต่อการพัฒนาประเทศไทยมีระเบียบวินัยนี้ นอกจากจะเป็นระเบียบวินัยที่ทางการหรือสถาบันกำหนดให้บุคคลทั่วไปย้อมมีระเบียบวินัยของตนเอง เพื่อปฏิบัติไปสู่ความสำเร็จได้เช่นกัน เช่น นักเรียนมีระเบียบวินัยในการเรียนการดูหนังสือ ทบทวนการเรียน เป็นต้น ก็ย่อมจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ได้เช่นกัน ดังนั้นหากบุคคลใดมีวินัยในการใช้จ่ายเงิน ย่อมเท่ากับผู้นั้นมีแนวทางในการปฏิบัติ ต่อการใช้เงิน อย่างเหมาะสม ก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมการออมได้เช่นกัน

จากสภาพการและปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมที่ปราบโกยในปัจจุบัน ทำให้ผู้วัยสนิใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของ กลุ่มนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสยาม เพราะถือว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายระดับปัญญาชั้น ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป ซึ่งหากกลุ่มคนเหล่านี้มีนิสัยการออมที่ดีก็จะมีผลต่อประเทศชาติต่อไป

แนวคิดหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามเป็นการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา ได้ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

นักจิตวิทยาเชื่อว่า พฤติกรรมนั้นเป็นผลที่เกิดจากการกระทำการทำปฏิกริยาของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมเมื่อมีสิ่งเร้าเกิดขึ้นก็จะทำให้เกิดความต้องการ เมื่อเกิดความต้องการก็จะพยายามแสวงหาทาง ตอบสนองความต้องการ เมื่อได้รับหรือไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะแสดงออกมา คือ พ้อใจหรือไม่พอใจ และถ้าหากพอใจ ความต้องการ ก็จะลดลง หากไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดความต้องการนั้นอีก (มงคล, 2536: n. 97)

นักจิตวิทยาได้แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ (วงศ์ลักษณ์, 2538 :n.13)

1. พฤติกรรมภายนอก หมายถึง พฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้โดยบุคคลอื่น เช่น การอ่านหนังสือ การนอน การรับประทานอาหาร การปฏิบัติต่างๆ เป็นต้น

2. พฤติกรรมภายใน หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตได้ แต่เราสามารถทราบว่ามีพฤติกรรมเกิดขึ้น โดยใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น ความรู้ ความคิด ความฝัน ทัศนคติ เป็นต้น

2. การออมและทฤษฎีการบริโภค

การออม คือ ในพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ให้นิยามไว้ว่า ออม ประหัดเงินหมอบริบ, เช่น ออมทรัพย์; ถนน, สงวน, เช่น ออมแรง จากความหมายนี้ แสดงว่าการออม คือ รายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนี้เรียกว่าเงินออม Incomes-Expenses=Savings

โดยทั่วไปการออมจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีรายได้มากกว่าการจ่ายของเข้า ทางที่จะเพิ่มเงินออมให้เกิด บุคคล อาจทำได้โดยการพยายามหาทางเพิ่มรายได้ให้มากขึ้นด้วยการทำางานมากขึ้น ใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษ หรือการปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพมีรายได้สูงขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้การลดรายจ่ายลงด้วยการรู้จักใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและเหนาะสมก็จะทำให้มีการออมเกิดขึ้นได้เหมือน

3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัย

การมีระเบียบวินัย (Discipline) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคมและ องค์การโดยเฉพาะในด้านการบริหารงานบุคคล ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลจักต้องสนใจในเรื่องวินัยให้มาก เพราะเป็นเรื่องที่จะต้องติดตามศึกษาและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะอยู่เสมอ (สมพงศ์, 2521: n.221) ความเป็นระเบียบเรียบร้อย หรือหมายถึงการควบคุมพฤติกรรมของคน ให้อยู่ในแนวทางที่ยอมรับกันว่าถูกต้อง ซึ่งอาจทำได้ 2 วิธี คือ (อุทัย, 2523 : n.169) 1. โดยการมีกฎข้อบังคับ คำสั่ง และคำบัญชา และมีการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืน 2. มีการอบรมสั่งสอน แนะนำให้มีท่านผู้รู้ได้ให้ความหมายของการมีระเบียบวินัยไว้หลายประการ เช่น “การมีระเบียบวินัย คือ การฝึกหัดหรือการปฏิบัติที่สม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเชื่อ ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งงานซึ่งได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ” ดังนั้นระเบียบวินัยจึงมีลักษณะเป็นระบบที่ได้จัดวางแผนในการปฏิบัติ และควบคุมงานไว้อย่างเป็นระเบียบเพื่อเป็นหลักประกันขั้นฐานรากว่างานจะต้องดำเนินไปตามแนวที่ได้กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ

4. แนวความคิดเกี่ยวกับความสันโดษ

สันโดษเป็นธรรมข้อนึงที่ได้มีผู้ทรงกล่าวกันมากทั้งในทางสันสนุนและในทางค้าน สนับสนุนคือ ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติกัน ค้านคือแสดงว่าไม่ควรส่งเสริมให้มีการปฏิบัติ เพราะเห็น ว่าเป็นเครื่องขัดขวางความเจริญก้าวหน้า ผู้ที่ต้องการจะทราบอธิบายเรื่องก็มีมาก มีหลายคนได้แสดง คำแนะนำว่าควรแสดงเรื่องสันโดษให้ทราบทั่วโลก (คณะกรรมการเอกสารลักษณ์ของชาติ, 2536:n.82-92) สันโดษหรือการรู้จักประมาณตน มี 3 ลักษณะ คือ (คณะกรรมการฝ่ายจัดพิมพ์หนังสือที่ระลึก, 2543:n.127-128)

1. การรู้จักระมាលในสิ่งที่ตนมีคนได้ หมายความว่า มีอะไร เป็นอะไรก็พอยู่ในสิ่งนั้น พอยู่ในฐานะความเป็นอยู่ ทรัพย์สินของตน ไม่ใช่ข้ามฟุ่มฟือย รู้จักระหวัด เก็บหอมรอมริบ ไม่คิดหาทรัพย์สินโดยทางทุจริต พอยตามสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้ว และเพิ่รพยายามสร้างอนาคตให้ ก้าวหน้าต่อไปตามสมการแก้อัตภาพ

2. การรู้จักระมាលในกำลังของตน หมายถึง อินดีตามกำลังที่ตนมี ไม่ว่าจะเป็นกำลังกาย กำลังใจ กำลังสติปัญญา กำลังทรัพย์ คนเราเกิดมาต่างมีความสามารถไม่เท่ากัน ควรรู้จักระมាល กำลังของตน คนฐานะไม่ต้องมาก็ดีงานแต่งงานให้หราหรามีคนร่วม แล้วไปกู้หนี้มีสนับสนอื่นมา พอดีงานเสร็จต้องทำงานหนัก หากเงินใช้กันเข้า อย่างนี้เริกกว่าไม่รู้จักระมាលกำลังทรัพย์ของตน

3. การรู้จักระมាលในภาวะความเป็นอยู่ของตน คนเรามีหน้าที่การงานแตกต่างกัน ฐานะทางสังคมของคนย่อมเหมือนกันหมดไม่ได้ เราควรพอใจตามภาวะของเรา ไม่คิดอิจฉาริยาคนที่มีฐานะสูงกว่า ต้องรู้จักเข้าใจความเหมาะสมตามฐานะ รู้จักผู้ใหญ่ผู้น้อย ไม่ทะเยอทะยานให้สูงเกินศักดิ์

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

กวนวุฒิ กลั่นไฟทุรย์ (2546) ได้ศึกษา พฤติกรรมการออมของนักศึกษา ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐาน ปัจจัยทางสังคม พฤติกรรมการออมของนักศึกษา ศึกษาตัวแปรอิสระที่ทำนายพฤติกรรมการออมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามี จำนวน 323 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ t-test, F-test, LSD และวิเคราะห์การทดสอบพหุคุณ หาค่าความเชื่อมั่นแบบวัดโดยวิธีของกรอนบากได้ผลดังนี้ ค่าความเชื่อมั่นของการเป็นแบบอย่างของบิเดาร์ดาเท่ากับ 0.70 การมีระเบียบวินัยเท่ากับ 0.70 ความสัมโภษเท่ากับ 0.70 และพฤติกรรมการออมเท่ากับ 0.85

นายน พัฒนธรรมรักษ์เลิศ (2548) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่” โดยวิจัยเชิงสำรวจการออกแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด เพื่อทำการสัมภาษณ์นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักศึกษาในแต่ละคณะโดยใช้เครื่องมือโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้ส่วนการทดสอบเชิงข้อนรูปสมการเส้นตรง ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

นางโสภิต พงษ์รัตนานุกูล (2552) ได้ทำการศึกษา พฤติกรรมการออมและความมั่งคั่งของครัวเรือนในภาคเหนือของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหารูปแบบการออมและ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมและความมั่งคั่งของครัวเรือนในภาคเหนือ การศึกษาใช้ ข้อมูลจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติร่วมกับธนาคารแห่งประเทศไทย ปี 2549 ซึ่ง เป็น ข้อมูลภาคตัดขวางประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างครัวเรือน ใน 17 จังหวัดภาคเหนือ จำนวน 2,754 ครัวเรือน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และการประมาณสมการการออมและความมั่งคั่งใช้สมการทดสอบ

นันทกานันท์วิสัย (2552) การศึกษา เปรียบเทียบภาวะการออมของครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาคเกษตร วิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาวะการออมของครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาคเกษตร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยกำหนดการออมภาคครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร 3) เพื่อศึกษาความยืดหยุ่นของการออมที่มีต่อรายได้ ของภาคครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรโดยใช้ข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2547 เป็นฐานข้อมูลในการศึกษา

ออนไลน์ ศิริรักษ์ (2549) ได้ทำการศึกษา พฤติกรรมการออมของพนักงานฝ่ายผลิตในนิคมอุตสาหกรรมตระหนัคร มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการออมของพนักงานฝ่ายผลิตว่ามีพฤติกรรมการออมหรือไม่และถ้ามีจะมีการออมในรูปแบบใด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่พนักงานฝ่ายผลิตในโรงงานที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมตระหนัคร จำนวน 200 คน การวิจัยเป็น การวิจัยเชิงสำรวจเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ร้อยละ

วิธีการดำเนินงานการวิจัย

ดำเนินการวิจัยโดยใช้ประชากรในการวิจัยเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสยามในระดับชั้นปริญญาตรีตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงชั้นปีที่ 4 ซึ่งลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2553 จำนวนทั้งสิ้น 9,225 คน และค้านวนหากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของพฤติกรรมการซ่อนภาษากาข้อมูลของกนกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เก็บข้อมูลในการวิจัย มีจำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้แบบสอบถามชนิดแบบตรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเป็นแบบอย่างของบิความร่าด การมีระเบียบวินัย ความสันโดษ ใช้แบบสอบถามชนิดแบบตรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 3 พฤติกรรมในการออม

ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองในการแจกแบบสอบถาม ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2553 - กุมภาพันธ์ 2554 รวม 4 เดือน ได้แจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัยไปทั้งหมด จำนวน 400 ชุด ผลการเก็บข้อมูลได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ด้านปัจจัยพื้นฐาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และเป็นเพศชาย จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ส่วนใหญ่มีอายุ ต่ำกว่า 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีสมាជิณในครัวเรือน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 บิความร่าดประจำอาชีพ ลูกจ้าง / ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 44.0 บิความร่าดมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 บาท - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.5 มีรายได้ที่ได้รับจากบิความร่าด เหลือเก็บบางเดือน คิดเป็นร้อยละ 29.5 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 6,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.5 ในกรณีไม่พอใช้จ่ายผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะนอกบิความร่าด คิดเป็นร้อยละ 54.0 ในกรณีการเปรียบเทียบกรอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามกับกรอบครัวของเพื่อนๆ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่า ตนเองดีกว่า คนอื่นเล็กน้อยจำนวน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ด้านปัจจัยทางสังคม พบร่วมนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ส่วนใหญ่มีบิความร่าดเป็นแบบอย่างในการออมเงิน ในระดับเดี๋ยมาก คิดเป็นร้อยละ 68.4 นักศึกษามีระเบียบวินัยในการออมเงินอยู่ในระดับเดี๋ยมาก คิดเป็นร้อยละ 66.3 ส่วนด้านการปฏิบัติตามทางพุทธศาสนาในเรื่องสันโดษของนักศึกษามีความสันโดษอยู่ในระดับเดี๋ยมาก คิดเป็นร้อยละ 69

ด้านพฤติกรรมการออม พนว่า พฤติกรรมการออมในภาพรวมของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.50 เมื่อศึกษาในรายละเอียดแล้ว พนว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการออมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 67.8 สำหรับนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการออมอยู่ในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 29.1 และมีนักศึกษาเพียงร้อยละ 3.1 ที่มีพฤติกรรมการออมอยู่ในระดับต่ำ

การทดสอบสมมติฐาน พนว่า นักศึกษาที่มีเพศที่ต่างกัน จะมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกันในด้านการให้ความสำคัญของการมีบันทึกการใช้เงินประจำเดือน โดยเพศหญิงจะให้ความสำคัญกับการมีบันทึกการใช้เงินประจำเดือน มากกว่าเพศชาย

นักศึกษาที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกันใน 3 ด้าน คือด้านใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง ด้านการเรียงลำดับความสำคัญการใช้จ่าย ด้านท่านสะส漫เงินให้พอกก่อนจึงจะซื้อของ จากผลการศึกษาหาความแตกต่างเป็นรายคู่ ว่า นักศึกษาที่มีอายุ 23 ปี จะให้ความสำคัญด้านใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง ด้านการเรียงลำดับความสำคัญการใช้จ่าย ด้านท่านสะส漫เงินให้พอกก่อนจึงจะซื้อของ มากกว่ากลุ่มอื่นๆ

ด้านอาชีพของบิดามารดา พนว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพ ลูกจ้าง หรือค้าขาย จะมีพฤติกรรมการออมที่น้อยกว่า ผู้มีบิดามารดาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนประกอบธุรกิจส่วนตัว และเกษตรกร / ประมง

ด้านการเป็นแบบอย่างของบิดามารดา ในเรื่องเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินที่ไม่ดี ปานกลาง และดีนั้น มีความแตกต่างกันในพฤติกรรมการออมของนักศึกษา โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดาเป็นแบบอย่าง ในระดับตีมาก มีพฤติกรรมการออมสูงกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาเป็นแบบอย่างในระดับปานกลางและไม่ดี

นักศึกษาที่มีระเบียบวินัยด้านการเงินน้อย มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการออมน้อยกว่า นักศึกษาที่มีระเบียบวินัยด้านการเงินระดับปานกลาง และระดับมาก

นักศึกษาที่มีความสัมโถดยในระดับปานกลางกับระดับมาก มีความแตกต่างในด้านพฤติกรรมการออมที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005

จากผลการศึกษาตัวแปรอิสระ ปัจจัยพื้นฐาน ปัจจัยทางสังคม มีอิทธิพลทำนายพฤติกรรมการออมพบว่า ความสัมโถดยเข้ามาเป็นตัวแปรสำคัญที่ 1 และสามารถทำนายพฤติกรรมการออมได้ร้อยละ 36.60 ตัวแปรที่เข้ามาเป็นลำดับที่ 2 คืออายุของนักศึกษา เข้ามาทำนายได้ร้อยละ 1.00 และตัวแปรที่เข้ามาลำดับที่ 3 คืออาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สามารถทำนายพฤติกรรมการออมได้ร้อยละ 0.08 เมื่อร่วมด้วยแปรทั้ง 3 ตัวดังกล่าว จึงมีอิทธิพลสามารถทำนายพฤติกรรมการออมของนักศึกษาได้ร้อยละ 37.68

ประโยชน์ที่ได้รับจากการ และข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการออม ซึ่งจะได้นำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางเพื่อกำหนดวางแผนในการหักจุ่ง ชี้นำถึงปัจจัยสนับสนุนและไม่สนับสนุนต่อพฤติกรรมดังกล่าวได้ ซึ่งนำไปสู่การประยุกต์หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออม และรู้จักวิธีการใช้เงินได้อย่างเหมาะสมกับวัยและฐานะ รวมถึงสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว และสังคมโดยรวม

2. เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยของบุคคลอื่น และความมีการศึกษาแลรับเทียบพฤติกรรมการออมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน ทั้งนี้เพื่อนักศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษาที่ต่างกัน อาจมีความต้องการใช้จ่ายต่างกัน อาจทำให้มีตัวแปรด้านพฤติกรรมการออมในเรื่องการควบคุมตนเอง การอบรม เสียงดูของพ่อแม่และเป็นแนวทางการวางแผนชีวิตด้านการออมต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาระบบนี้ ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและการท้าทายตัวแปรตามคือพฤติกรรมการออม ซึ่งนำมาเป็นข้อเสนอแนะ จากผลการศึกษานี้

1. ในการอบรมนักศึกษา เรายังให้นักศึกษารู้จักประมาณตนเอง รู้จักรูปแบบของตนเอง รวมถึงรู้จักพอร์ตในสิ่งที่ตนมีอยู่ และรู้จักขวนขวยเพื่อเพิ่มพูนทรัพย์ที่มีอยู่ให้หางอกเงยโดยทำ ในสิ่งที่ถูกต้อง

2. การมีระเบียบวินัยเป็นตัวหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากการเป็นแบบอย่างที่ดีของบุคคลารดา ดังนั้น บุคคลารดาจึงมีความสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมในการออมของบุตรหลานของตน ดังนั้นถ้ามีโอกาสในการพบปะระหว่างสถาบันกับผู้ปกครองควรมีการแลกเปลี่ยนกันในเรื่องที่บุคคลารดาควรทำ เป็นแบบอย่างให้ดู

3. บุคคลารดาไม่ส่วนที่จะช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักการออมหรือรู้จักการใช้เงิน โดยการสั่งสอนให้นักศึกษา รู้จักคุณค่าของเงิน วิธีการใช้เงินอย่างเหมาะสมในการใช้จ่าย และสถานะของตนเอง และที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือจำนวนเงินที่ให้ใช้จ่ายให้เหมาะสม ไม่ฟุ่มเฟือย หรือตามใจคุณมากเกินไป

4. ทางมหาวิทยาลัยควรให้มีการจัดอบรมหรือหลักสูตรเพื่อปลูกฝังการมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน การทำ บัญชีรายรับรายจ่ายในแต่ละวัน การวางแผนในการใช้เงินในแต่ละวัน และสอนให้รู้จักคิดและคำนึงถึง ความเพียงพอและรู้จักประมาณตนตามสถานภาพของตนเอง และครอบครัว

บรรณานุกรม

- กวนวุฒิ กลั่นไพบูลย์. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพนมเพลิง วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัฒนาสังคม บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เฉลียว กิตติปาโล, พระมหา. (2537). 38 มงคลชีวิต. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา.
- ฐิติวรรณ สุกใส. (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมคุณธรรมทางพระพุทธศาสนาของ นักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- นิวัต จันชุณเรือง. (2550). ปัจจัยที่กำหนดการออม. สารนิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นันทกาน นันทวิสัย. (2552). การศึกษาเรียนเทียนและการออมของครัวเรือนในการเกษตรและออกภาคเกษตร. สารนิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- เทพยวี, พระ. (ประยุทธ ปยุตโต). ม.ป.ป. ชีวิตดงาม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พุทธทาส มิกุ. (2529). ศิลปะการดำเนินชีวิต (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: รุ่งแสงการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยสยาม. (2553). ข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ปีการศึกษา 2553. แผนกทะเบียนและ วัดผล.
- รัตนา ถุดประชาภิจ. (2534). ความคิดเห็นในการอุปโภคบริโภค. กรุงเทพ : เทคโนโลยี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2535). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร : กรุงศรี.
- วันนนี อุบล Yemen. (2545). ปัจจัยลักษณะพื้นฐานและสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อ ตนของของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนานมินทรารชินทร์ หัวหินทบูรี. การศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมชาย ฐานวุฒิ, พระ. (2544). มงคลชีวิตฉบับ “ทางก้าวหน้า”. กรุงเทพมหานคร : ชมรมพุทธศาสตร์สากลใน อุบลัมภ์สมเด็จพระมหาเรชมังคลาจารย์.
- ไสกริด พงษ์รัตนานูกูล. (2552). พฤติกรรมการออมและความมั่งคั่งของครัวเรือนในการเหนือของประเทศไทย. สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อโนทัย ศิริรักษ์. (2549). พฤติกรรมการออมของพนักงานฝ่ายผลิตในนิคมอุตสาหกรรมอ่อนตระหนักร. สารนิพนธ์ ปริญญาตรีประจำศ粲ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประจำศ粲ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.